

Tri snežinke priletele ...

Tri snežinke priletele
so na okence,
tri snežinke so se vsele
tam na okence
bolne naše Tinice.

Prva rekla je snežinka:
„Oj sirota, ljuba Tinka!
Jaz od majke sem pozdrav,
jaz sem majke žalostinka,
ki želi te k sebi v raj.“

Druga je snežinka rekla:
„Jaz sem božje Mamke dekla,
ki me k tebi je poslala,
da prinesem ti pozdrav
vroč pozdrav z nebá višav.“

Tretja rekla je snežinka:
„Draga moja, bolna Tinka,

kaj je blede tvoje lice,
kje so tvojih lic cvetice?!
Pa naj ti oko ne plaka
po minljivih cvetkah teh!
Majka tvoja nate čaka,
Majka božja nate čaka;
nate čakata obe.
Oj obriši si solze!“

Solnčece pa prisvetilo
je na okence
bolne Tinice.
A poslančice — snežinke
so se zasolzile
tam na oknu Tinice ...
Tinka nasmehljala se,
v večni sen zaspala je ...

Bogumił Gorenjko.

Padaj, sneg!

Padaj, padaj sneg
in pobeli breg
tamkaj za vasjo! —

Kaj bi korenjaki
taki kot smo mi
vedno le držali
gorke se peči!

Res je, da na prostem
oster brije mraz,
toda nas ne zmaga —
rdeč nam je obraz!

Torej padaj, padaj sneg
in pobeli breg,
da se na saneh
bodemo vozili
po ledenih tleh!

R. L. Košanov.

Rešitev zastavice v št. 11.

Drevo.

Prav so uganili: Adamič Alojzij, dijak v Ljubljani; Fon Ivo, prvošolec, Olga, učenka II. razr. in Jožek, učenec III. razr. v Celju; Muri Jožek, Milka in Ivan, učenci na Jezerskem; Schneider